

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Pokorné a přísedících Věry Blažejové a Ireny Vačkářové, DiS. v hlavním líčení konaném dne 26. května 2017, **takto:**

Obžalovaná

Vyskočil spol. s r.o.,

IČ 481 10 574, se sídlem Praha 4, K vystrkovu 1555/9, obchodní korporaci zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp.zn. C 16208,

je vinna, že

dne 05.09.2013 v ulici [REDAKCE], v Kladně, v pobočce Oberbank AG pobočka Česká republika, IČ 260 80 222, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 6, České Budějovice, při sjednávání smlouvy o poskytnutí kontokorentního úvěru č. [REDAKCE] na úvěrový rámec do výše 2.000.000,- Kč se splatností úvěru do 31.08.2014, skrze svého tehdejšího jednatele Josefa V[REDAKCE], nar. [REDAKCE] v Praze 2, trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], úmyslně uvedla nepravdivé údaje v seznamu postoupených pohledávek, který byl přílohou smlouvy o zajišťovacím postoupení pohledávek č. [REDAKCE] - kdy konkrétně uvedla, že má pohledávky za ABZAKOVO, spol. s r.o., IČ 274 26 696, družstvem ARBEITSWEG, IČ 284 48 162, BELSTAV CZ, s.r.o., IČ 261 66 321, a AVERS, spol. s r.o., IČ 411 90 840 - ačkoli věděla, že s uvedenými obchodními korporacemi nebyla v žádném obchodním kontaktu a žádné faktury jim nebyly vystaveny, na podkladě těchto nepravdivých údajů následně poškozená Oberbank AG pobočka Česká republika poskytla obviněné Vyskočil spol. s r.o. kontokorentní úvěr ve výši 2.000.000,-Kč, který obviněná Vyskočil spol. s r.o. prostřednictvím tehdejšího jednatele Josefa V[REDAKCE] vyčerpala prostřednictvím běžného účtu č. [REDAKCE], vedeného u Oberbank AG pobočka Česká republika, v celkové výši 1.990.000,- Kč; obviněná Vyskočil spol. s r.o. následně ve sjednané lhůtě a ani později poskytnutý úvěr neuhradila a způsobila tak poškozené Oberbank AG pobočka Česká republika, IČ 260 80 222, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 6, České Budějovice, škodu ve výši nejméně 1.990.000,-Kč,

tedy při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem značnou škodu,

čímž spáchala

zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku za užití § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu **zrušení právnické osoby**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná Vyskočil spol. s r.o. povinna uhradit poškozené OberBank AG pobočka Česká republika, IČ: 260 80 222, sídlem nám. Přemysla Otakara II. 6/3, České Budějovice **škodu ve výši 1 990 000 Kč**. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená OberBank AG pobočka Česká republika odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů, provedených v hlavním líčení, dospěl soud k závěru obžalované tak, jak je popsána ve výroku rozsudku.

Opatrovníkem obžalované společnosti byl jmenován JUDr. Jiří Švec, advokát, neboť obžalovaná právnická osoba neměla osobu způsobilou činit za ni úkony v řízení, nešlo jí prokazatelně doručit písemnosti. V rámci hlavního líčení opatrovník obžalované uvedl, že ze shromážděných důkazů vyplývá, že se obžalovaná trestného činu dopustila.

Úkony trestního řízení byly zahájeny na základě trestního oznámení poškozené společnosti Oberbank AG, které poškozená učinila poté, co se od domnělých dlužníků obžalovaného dozvěděla, že pohledávky, které měly sloužit k zajištění poskytnutého úvěry, neexistují.

Obžalovaná společnost Vyskočil s.r.o., která byla v přípravném vyslechnuta prostřednictvím svého opatrovníka, k věci v podstatě nevypovídala, resp. opatrovník měl k dispozici informace získané ze spisu a veřejných rejstříků.

Za souhlasu obžalované a státní zástupkyně byly čteny úřední záznamy o podání vysvětlení. Marcela L. uvedla, že ji jako vedoucí pobočky Oberbank a.s. v Kladně kontaktoval pan V. jako klient, když přišel jako žadatel o úvěr pro obžalovanou. Pana V. jako klienta doporučil pan O. nebo P. První schůzce byl přítomen V., O., P., za banku ona, Ing. Petra Š. a Vladimír M. – risk manager. Dohodli se na úvěru 2 000 000 Kč, podklady byly odpovídající, šlo o dlouhodobě existující firmu. Předložil jim výkazy hospodaření, daňové přiznání, občanský průkaz a žádost o úvěr. Zbytek dodal později. Seznam pohledávek předložil při podpisu smlouvy, do tabulky jej vypsala ona. Pokud by věděli, že údaje o pohledávkách nejsou pravdivé, smlouvy by s obžalovanou neuzavřeli. Úvěr byl poskytnut formou kontokorentu, podmínkou bylo, že na účet budou chodit platby. Po poskytnutí úvěru vybral všechny peníze, platby nepřicházely. Pana V. se snažila kontaktovat telefonicky, neúspěšně, nereagoval. Když se mu

dovolala, říkal, že žádný úvěr nemá. Poté volal, omlouval se a slíbil, že peníze přinese, což neučinil

Jan O. uvedl, že pana V. zná od poloviny roku 2013, seznámil je pan P., za účelem finančního poradenství pro pana V. ohledně finančních potřeb obžalované. Pan V. požadoval provozní finance pro obžalovanou, nejprve chtěl 5 000 000 Kč, udělal analýzu jeho firmy. Vzhledem k jeho věku, a tomu, že neměl zajištění, mu žádná banka by nebyla schopna mu úvěr poskytnout. Zorganizovali schůzku v Oberbank, tam pan V. předkládal i výkazy. Pak jej kontaktoval pan P. s tím, že jsou ochotni poskytnout nezajištěný úvěr, zajištěný bianko směnkou. Dle informací od pana P. to akceptoval. Nebyl přítomen tomu, že by se pan P. s panem V. domlouvali, že peníze z úvěru by, si vezme pan P., a ty pak bude splácet. O ničem takovém ani nic neví. Po čase jej pan P. kontaktoval s tím, že shání pana V., že je problém se splácením úvěru. Společně se poté sešli s panem V., s tím nebyla řeč, byl opilý, válel se na lavičce.

Miroslav P. vypověděl, že je jej kontaktoval pan V. s tím, že by chtěl poradit s financováním firmy. Miroslavu P. dal informace, které měl, jaké podklady si má připravit pro posouzení klienta. Doporučil mu Oberbank a.s. Domluvil setkání s paní L. Pan V. přišel sám s tím, kolik by si chtěl půjčit. Sešli se na I.P. Pavlova. Na pobočce, byl pan V., paní L., kdo dál si nevzpomíná. Pan V. přinesl požadované doklady, o co se jednalo, už si nepamatuje. Jednání proběhlo standardně. Pak byl s panem V. v kontaktu kvůli nehrazení splátek. Byl za ním, řekl mu, aby to dal do pořádku, byl opilý. Slíbil, že dá vše do pořádku. S panem V. se nedohodl, že peníze si půjčí pro svou potřebu a pak mu je bude splácet.

Josef V. uvedl, že byl jednatelem a majitelem společnosti Vyskočil s.r.o., která se zabývala stavební činností. V roce 2013 se rozhodl, že společnost prodá, a to v říjnu 2013, kdy se dozvěděl, že má rakovinu: přes známého sehnal kontakt na Nikolaye S., ten mu řekl, že chce pokračovat ve stavební činnosti. V roce 2012 jej kontaktoval pan P. z Kladna, že chce založit firmu, a požádal jej, aby si na svou vzal půjčku. Slíbil mu, že mu zajistí práci pro firmu jako hlavní investor. Dohodu uzavřeli ústně. S bankou jednal dvakrát. Jednou v Praze, kdy se sešel s paní L. Vše zajišťoval pan P. Podruhé v Kladně, kde došlo k podpisu. Obou se účastnil P. Smlouvu o poskytnutí úvěru podepsal on, stejně jako smlouvu o zajišťovacím postoupení pohledávek. O seznamu postoupených pohledávek nic neví. Nepamatuje si, že by byl součástí listin, které podepsal. Při uzavření smlouvy předkládal občanský průkaz a živnostenský list. Nic neposílal, vše bylo předjednané. Peníze se vybíraly v hotovosti na různých pobočkách, všude ho vozí pan P., všechny peníze předal panu P. Dosvědčit to může pan Obajdin, jezdili ve třech, byl přítomen předání peněz.

Smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 27. 12. 2013 došlo k převodu podílu obchodní společnosti Vyskočil spol. s r.o. z Josefa V. na Nikolaye S. za 250 000 Kč.

Dne 5. 9. 2013 uzavřela obžalovaná jednající Josefem V., jednatelem, smlouvu o poskytnutí kontokorentního úvěru s Oberbank AG č. smlouvy 33/13/250. Předmětem smlouvy bylo poskytnutí úvěru ve výši 2 000 000 Kč, pohledávka měla být zajištěna směnkou a zajišťovacím postoupením pohledávek klienta. Za banku smlouvu uzavřela Marcela L. Současně byla mezi týmiž osobami uzavřena smlouva o

zajišťovacím postoupení pohledávek č. 7/13/250, dle které je pohledávka ve výši 2 000 000 Kč a veškerého příslušenství zajištěna pohledávkami dle připojeného seznamu. Obě smlouvy podepsal Josefa V[REDAKCE] – jednatel obžalované. Současně je připojen seznam postoupených pohledávek – pohledávky jsou do něj rukou dopsané. Šlo o pohledávky za společnosti – Abzanovo spol s.r.o. ve výši 474 581 Kč, Družstvo Arbeitsweg ve výši 935 842 Kč, Beistav CZ s.r.o. 591 229 Kč, Averspol s.r.o. – 314 067 Kč. Dle výpisu obchodního rejstříku ke dni 16. 7. 2016 byl jednatelem společnosti k tomuto dni Josef V[REDAKCE], který byl současně jediným společníkem. S bankou byla dále uzavřena smlouva o zřízení a vedení běžného účtu právnické osoby, na základě které byl řízen účet č. 2161102269/8040. Jako další zajišťovací institut byla uzavřena dohoda o vyplnění blanco směnky č. 19/13/250 k zajištění pohledávky z kontokorentního úvěru. Jako směnečný ručitel vystupuje na směnce Josef V[REDAKCE]. Bance byly poskytnuty i doklady totožnosti Josefa V[REDAKCE], pro potřeby banky z nich byly učiněny kopie. Z výpisu z účtu společnosti Vyskočil spol. s r.o. bylo zjištěno, že kontokorentní úvěr byl čerpán čtyřmi výběry dne 6. 9. 2013 – 200 000 Kč, 300 000 Kč, 400 000 Kč a 1 000 000 Kč a jedním dne 29. 10. 2013 – 90 000 Kč.

Obžalovaná byla poškozenou bankou opakovaně vyzvána, aby uhradila nepovolený debet, a to celkem sedmkrát. Současně banka začal vyzývat domnělé dlužníky obžalované k zaplacení pohledávek, a to v říjnu 2014. Všechny dotčené společnosti bance sdělily, že žádný takový dluh neevidují. Neexistenci těchto dluhů vůči obžalované společnosti potvrdily i přímo vůči orgánům činným v trestním řízení.

Dle úplného výpisu z obchodního rejstříku obžalované se jednatelem a jediným společníkem s účinností ke dni 2. 1. 2014, stal Nikolay S[REDAKCE], občan Bulharské republiky. Ten byl dle sdělení Ředitelství služby cizinecké police na území České republiky hlášen k pobytu naposledy od 5. 2. 2014 do 28. 5. 2014 v Mladé Boleslavi. Dle sdělení Policejního prezidia ČR vztahujícího se k jiné věci měl Nikolay S[REDAKCE] evidován pobyt v Bulharsku, v roce 2012 figuroval v databázi hledaných osob. Cestou právní pomoci se podařilo Nikolaye S[REDAKCE] vypátrat na území Bulharské republiky, k věci uvedl, že pouze podepsal smlouvu s nějakými Ukrajinci, kteří mu řekli, že je to pracovní smlouva, o firmě Vyskočil spol. s r.o. se dozvěděl od policie, nic dalšího neví, neviděl Josefa V[REDAKCE], neví co podepsal, neměl účetní knihy.

V rámci vyšetřování bylo realizováno i finanční šetření k Josefu V[REDAKCE] a obžalované. Josef V[REDAKCE] ani obžalovaná nejsou vlastníky žádných nemovitostí. Josef V[REDAKCE] byl vlastníkem vozu Opel Astra Caravan, rok výroby 1997. Obžalovaná měla vedle účtů u Ober Bank a.s. účet u Raiffeisebank a.s. ode dne 9. 12. 2013, dále do 2. 9. 2014, u České spořitelny a.s., a dále jsou na ni uvaleny tři neukončené exekuce.

Dle výpisu z živnostenského rejstříku měla obžalovaná v předmětné době živnostenské oprávnění k provádění staveb, jejich změn a odstraňování, zprostředkovatelská činnost v oblasti stavebnictví, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Odpovědným zástupcem byl Josef V[REDAKCE].

Dle úplného výpisu z obchodního rejstříku obžalovaného, byla společnost Vyskočil spol. s r.o. zapsána 30. 12. 1992 a až do 2. 1. 2014 byl jejím jediným jednatelem a společníkem Josef V[REDAKCE]. S účinností k 2. 1. 2014 došlo ke změně v osobě jednatele a jediného společníka, kterým byl nově Nikolay S[REDAKCE].

Josef V. byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. 5 T 186/2014 odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 3. 9. 2013, kdy rovněž vystupoval jako jednatel obžalované, a uzavřel smlouvu o úvěru za účelem úhrady kupní ceny vozu ve výši 484 000 Kč, kdy sám 145 200 Kč a byly mu poskytnuty prostředky ve výši 338 800 Kč, které se zavázal hradit, avšak následně neuhradil žádnou splátku úvěru.

Obžalovaná dle opisu z evidence rejstříku trestů právnických osob dosud nebyla soudně trestána.

Josef V., který byl stíhán společně s obžalovanou, zemřel dle úmrtního listu dne 10. 9. 2016. Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 19. 4. 2017 sp.zn. 1 Zt 410/2015 bylo trestní stíhání Josefa V. z důvodu § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu, zastaveno.

Poškozená Oberbank AG, pobočka Česká republika doplnila informace týkající se postupů při vyřizování úvěrů. Zajištění postoupením pohledávek je běžná forma zajištění úvěru. Pohledávky jsou ohodnocovány dle metodiky banky, předmětem ohodnocení jsou spíše subjekty, za kterými jsou pohledávky, případně odvětví, v nichž působí. Zkoumání faktické hodnoty se děje pouze tehdy, pokud mají trvat po celou dobu trvání úvěru, což bývá výjimečný případ. Standardně se postupně mění, což byl i tento případ. Při poskytování úvěru jsou předkládány dokumenty ohledně identifikace dotčené osoby, její ekonomiky aktuální i historické, v tomto případě šlo o výpis z obchodního rejstříku, občanský a řidičský průkaz Josefa V., výkazy společnosti za poslední dvě zdaňovací období, seznam pohledávek, seznam odběratelů a dodavatelů, a přehled majetku. Marcela L. dle sdělení banky vystupovala v souladu s interními pravidly.

Česká národní banka k věci sdělila, že povinností banky při poskytnutí úvěru, je postupovat obezřetně, má povinnost zjišťovat schopnost klienta splácet, k posouzení toho, zda banka v tomto případě neporušila své povinnosti, nemají dostatečný podklad.

Po zhodnocení shora uvedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, dospěl soud k závěru o vině obžalované, bez jakýchkoliv pochybností. Obžalovaná je usvědčována výpověďmi jednotlivých osob, včetně jednatele a jediného společníka obžalované v době spáchání trestného činu, jakož i shromážděnými listinnými důkazy. Josef V., který byl v době uzavření smlouvy o kontokorentním úvěru jednatelem obžalované, potvrdil, že uzavřel smlouvu o úvěru, jakož i smlouvu o zajišťovacím postoupení pohledávek. Uzavření smlouvy Josefem V. potvrdila i pracovnice banky Marcela L., osoby P. a O. potvrdily, že obžalovaná měla zájem o poskytnutí úvěru, za tímto účelem vstoupila do jednání s bankou, přičemž úvěr jí byl posléze poskytnut. Josef V. zpochybňoval svou vědomost o dalších okolnostech, veškeré věci měl zajišťovat pan P., který si měl také finanční prostředky převzít (což nebylo potvrzeno žádnou ze slyšených osob, včetně O., který u toho měl být přítomen, a navíc jde o skutečnost, která nemá vliv na závěr o tom, zda obžalovaná uvedla při sjednávání úvěru nepravdivé informace). Nicméně to, že uvedené smlouvy za obžalovanou jako její jednatel uzavřel, bylo bez pochybností prokázáno. Musel si tak být vědom obsahu předkládaných dokumentů, včetně toho, že pohledávky, které mají sloužit k zajištění úvěru (vedle jeho ručitelství), neexistují, resp. že společnost nejen, že nedisponuje těmito pohledávkami, ale ani jinými pohledávkami o dostatečné výši. O tom, že pohledávky, které měly dluh zajistit, skutečně nikdy neexistovaly, nemá soud pochyb. Všechny dotčené subjekty v podstatě nezávisle na sobě vyloučily, že by

měly takový závazek vůči obžalované. Obžalovaná se trestného činu dopustila svým jménem, a v rámci své činnosti a to prostřednictvím Josefa V[REDAKCE], který za ni jako její statutární orgán jednal, a současně ve společnosti vykonával i řídicí a kontrolní činnost. Poskytnutý kontokorentní úvěr byl postupně čerpán až na částku 1 990 000 Kč a splacen nebyl ani z části. V lednu 2014 pak došlo k převodu obchodního podílu a změně osoby jednatele na Nikolaye S[REDAKCE], občana Bulharské republiky, který ve věci zjevně vystupoval jako tzv. „bílý kůň“, v České republice pobýval pouze krátce, činnost jednatele ani společníka nikdy fakticky nevykonával, o společnosti nic neví a na věci se podílel pouze tím, že podepsal předložené dokumenty. Na osudu obžalované, byť je jejím současným jednatelem a společníkem, není nijak zainteresován. Na základě shora uvedeného sodu uzavřel, že je namístě uznat obžalovanou vinou, tak, jak bylo učiněno ve výroku tohoto rozsudku.

Jednání obžalované bylo právně kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 211 odst. 1, 5 písm. c) tr. řádu. Obžalovaná se trestného činu jako právnická osoba dopustila svým jménem a v rámci své činnosti a to prostřednictvím svého statutárního orgánu, který byl současně i jediným společníkem. Jednání obžalované spočívalo v uvedení neexistujících pohledávek při sjednávání smlouvy o kontokorentním úvěru, bez doložení takových to pohledávek by obžalovaná nebyla způsobilá k tomu, aby jí byl úvěr o požadované výši poskytnut. Po vyplacení úvěru obžalovaná nesplácela úvěr, nijak nereagovala na výzvy k hrazení, došlo k změně v osobě jednatele a jediného společníka. Tímto jednáním byla poškozené způsobena škoda ve výši minimálně 1 990 000 Kč.

Při úvahách o trestu vzal soud v potaz povahu a závažnost trestného činu, poměry právnické osoby, včetně její dosavadní činnosti a její majetkové poměry, k působení po činu. Současně přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby, jakož i k důsledkům, který může mít na třetí osoby. S přihlédnutím ke shora uvedenému dospěl soud k závěru, že je namístě obžalované uložit trest zrušení právnické osoby. Podle § 16 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob soud může uložit trest zrušení právnické osoby právnické osobě se sídlem v České republice, pokud její činnost spočívala zcela nebo převážně v páchání trestného činu nebo trestných činů. Trest zrušení nelze uložit, vylučuje-li to povaha právnické osoby. Obžalovaná se dopustila poměrně závažného trestného činu, se škodou minimálně ve výši 1 990 000 Kč. Tohoto činu se dopustila prostřednictvím svého tehdejšího jednatele, který do té doby realizoval její činnost v podnikání. Jak sám uvedl Josef V[REDAKCE], v předmětné době se dozvěděl, že má rakovinu, rozhodl se, že společnost prodá, za tím účelem se kontaktoval Nikolaye S[REDAKCE]. Ve stejné době se Josef V[REDAKCE], rovněž za použití jména obžalované, dopustil dalšího trestného činu, pro který byl i odsouzen, a to zločinu podvodu, kdy si vzal úvěr na úhradu kupní ceny vozu, a tento také nesplácel. Při hodnocení toho, zda jde o právnickou osobu, jejíž činnost zcela nebo převážně spočívala v páchání trestného činu nebo trestných činů, je podstatná jen faktická činnost trestně odpovědné právnické osoby. Může jít o právnickou osobu, která byla již založena přímo za účelem páchání trestné činnosti, byť navenek pochopitelně deklarovala a do obchodního či jiného příslušného rejstříku si nechala zapsat legální předmět činnosti, ale také se mohla právnická osoba „dopracovat“ k páchání trestné činnosti až postupně a třeba i v důsledku personálních či majetkových změn nastalých u ní (např. změnou osob společníků či členů statutárního orgánu, nedostatkem potřebných peněžních prostředků apod. – srovnej Šámal, P. a kol.: Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 347-357s.). Z vysvětlení Josefa V[REDAKCE] vyplynulo, že přes obžalovanou do určité doby podnikal, ale pak se rozhodl podnikání ukončit. Obžalovaná se v tomto období dopustila nyní projednávaného trestného činu a Josef V[REDAKCE] byl odsouzen pro trestný čin, který měl spáchat ve stejné době, v jaké došlo ke

spáchání trestného činu, a který je navíc svou povahou nyní projednávanému trestnému činu velmi blízký. Od spáchání tohoto trestného činu již obžalovaná nevykonávala jakoukoliv podnikatelskou činnost, nečinila žádné kroky, které by mohly vést k uhrazení škody. Rovněž pak došlo ke změně v osobě společníka a jednatele na osobu, která své funkce nikdy nevykonávala, a ani se nezdržuje na území České republiky. Byť obžalovaná nebyla založena přímo za účelem páchaní trestné činnosti, v posledních letech již běžnou podnikatelkou činnost nevykonávala, jediná činnost, kterou vykazala, je spáchání uvedeného trestného činu. K tomuto stavu se „dopracovala“ v návaznosti na rozhodnutí Josefa V. [REDAKCE], kterému se již nedařilo v podnikání, chtěl s ním skončit, a u kterého se nejpozději v této době objevily závažné zdravotní obtíže. S přihlédnutím k povaze trestného činu a poměrům obžalované nepřichází jiný trest, než trest zrušení právnické osoby, v úvahu. Nebylo zjištěno, že by obžalovaná měla jakýkoliv majetek, který by mohl být propadnut (navíc takový trest lze uložit pouze za zvlášť závažný zločin nebo pokud trestní zákoník uložení tohoto trestu za spáchání zločinu dovoluje, zde nejde o zvlášť závažný zločin, jde sice o zločin, nicméně trestní zákoník u tohoto trestného činu uložení propadnutí majetku výslovně nedovoluje), uložení peněžitého trestu či trestu uveřejnění rozsudku by bylo zjevně bezúčelné (trest by s největší pravděpodobností nebyl nikdy vykonán, a stěží by tak mohl naplnit svůj účel). V úvahu nepřichází ani trest zákazu činnosti (není zde činnost, kterou by soud mohl právnické osobě zakázat), a logicky ani zákaz plnění veřejných zakázek, nebo ve veřejné soutěži a přijímání dotací a subvencí, neboť tyto tresty směřují do oblastí, které s nyní řešenou trestnou činností zjevně nesouvisí. Jediný trest, kterým lze na obžalovanou působit, a kterým lze naplnit účel trestu, z hlediska individuální a generální prevence, je trest zrušení právnické osoby. Vzhledem k bezvýchodné situaci obžalované, které již nevykazuje žádnou činnost a nemá žádný majetek, a zejména pak ani žádnou osobu, která by za ni mohla jednat (opatrovník ji zastupuje pouze v trestním řízení) tímto rozhodnutí ani není zhoršována možnost uspokojení případných věřitelů obžalované, včetně poškozené, neboť případné uspokojení by bylo v každém případě realizováno z majetku, který společnost má (najde-li se nějaký) a další přírůstky v budoucnu již nelze očekávat. Soud se současně nedomnívá, že by ukládaný trest byl neúměrně přísný, neboť zákon spojuje uložení tohoto trestu zejména s povahou faktické činnosti právnické osoby, nikoliv se závažností trestného činu, jak je tomu např. v případě trestu propadnutí majetku, kde je předpokladem pro uložení spáchání zvlášť závažného zločinu, popř. zločinu, jsou-li splněny další předpoklady. V návaznosti na tyto úvahy byl obžalované uložen trest zrušení právnické osoby.

V průběhu řízení se řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody připojila poškozená Oberbank AG pobočka Česká republika s částkou 2 086 495,68 Kč. Soud jako řádně doložený a oprávněný vyhodnotil nárok na náhradu škody ve výši 1 990 000 Kč. Ve zbytku nebyl pro rozhodnutí shromážděn dostatečný podklad, rozhodnutí o škodě by vyžadovalo další dokazování, které by přesahovalo nutný rámec trestního řízení, a proto sud poškozenou se zbytkem jejího nároku odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P O U Č E N Í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost

výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. Odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

V Kladně dne 26. května 2017

Mgr. Jana Pokorná, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Petra Suchá